

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Loven om Lønninger ved Postvæsenet af 2den Juli 1870 § 12 skulde denne Lov underkastes en Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1879—80, og da Behandlingen af de i 3 Rigsdagsamlinger i denne Anledning fremsatte Lovforslag ikke blev tilendebragt, fremsættes nærværende Lovforslag. Det vil ogsaa af Hensyn til den stadig fremadskridende Udvikling, hvori Postvæsenet har været i de siden 1870 forløbne Aar, og som navnlig i enkelte Retninger har været særdeles betydelig, være ønskeligt, at der kan indtræde forskellige Forandringer i de bestaaende Lønnings- og Organisationsforhold. Antallet af de med Posterne befordrede forskellige Arter af Forsendelser har været i stærk Stigning, hvorved Arbeidet og Ansvaret for Postvæsenets Personale er blevet i høi Grad forøget, saa at vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd have et billigt Krav paa, at der tilstaa dem nogen Forbedring i de ved Loven af 1870 fastsatte Lønninger, der ikke længere kunne anses for tilsvarende, i hvilken Henseende det derhos skal bemærkes, at de i 1870 for Postvæsenet fastsatte Lønningsbestemmelser i det Hele medførte en ikke ubetydelig Forringelse af de Vilkaar, som tidligere havde været tilstaaede heromhandlede Personale. Svorledes Arbeidet er blevet forøget, vil fremgaa af følgende Sammenstilling mellem Forsendelsernes Antal i Finantsaaret 1881—82 og Antallet i Finantsaaret 1868—69, som er det Aar, hvis Resultater ere lagte til Grund for Lønningsloven af 1870.

Antallet af samtlige ved Posthusene besværede Brevforsendelser (deri indbefattet Distrikts- og Lokalforsendelser) udgjorde:

i 1868—69: 12,061,250.

i 1881—82: 34,838,922.

Antallet af Værdisager var:

i 1868—69:

413,079 til et Vælsb af 174,428,032 Kr.

i 1881—82:

663,013 til et Vælsb af 311,004,766 Kr.

Antallet af Vægtfager (almindelige Papper) var:

i 1868—69: 753,858.

i 1881—82: 1,901,689.

Postanvisninger og Postopkrævninger udgjorde:

i 1868—69:

145,362 til Vælsb af 3,480,494 Kr.

i 1881—82:

1,050,234 til Vælsb af 27,278,311 Kr.

Nummerantallet af Aviser var:

i 1868—69: 8,348,015.

i 1881—82: 29,578,981.

Som det ses af ovenstaaende Angivelser er Brevenes Antal steget til henimod det Tre dobbelte, Avisernes til over det Tre dobbelte; ogsaa Antallet af Vægt- og Værdisager er betydeligt steget, men det er navnlig Postanvisningerne og Postopkrævningerne, som i det her omtalte Tidsrum ere tiltagne i en hidtil ukendt Grad; Antallet og Vælsbet af disse Forsendelser er i de 13 Aar steget til omtrent det Syv dobbelte. Paa Grund af det derved forøgede Pengeansvar for Postmestrene er det stadigt nødvendigt at forhøje Kautitionerne ved Embedsledighed. Da Misforholdet mellem Postmestrenes Indtægter og Kautitionerne var tiltaget i den Grad, at Kautitionen for omtrent en Femtedel af de i Loven af 2den Juli 1870 optagne Embeder, hvis de samtidig bleve ledige, maatte ansættes til det sædvanlige Maximumsbeløb for Kautitioner, 20,000 Kr., stete der vel ved Kongelig Resolution af 1ste April 1880 en Forandring med Hensyn til Ansættelsen af Kautitionerne, saaledes at disse nu beregnes til et noget mindre Vælsb i Forhold til Kassebeholdningerne, men dels er den Lettelse, som derved vopnaaedes, ikke stor, dels er den kun aldeles midlertidig, da Kautitionerne efter ikke lang Tids Forløb ville vere vorede til samme Størrelse som inden Forandringen. Disse usforholdsmæssig store Kautitioner bewirke i Almindelighed en ligefrem Indtægtsforringelse for de Vedkommende, thi det er nu kun undtagelsesvis, at en Postmester kan skaffe sin Kautition uden at betale derfor, og medens Ansvaret er tiltaget i en overordentlig Grad og Aar for Aar tiltager, er Postmestrenes Stilling med Hensyn til at bære Ansvaret stadig bleven uheldigere. Efter den bestaaende Ordning ere de ved Posthusene udenfor Kjøbenhavn tjenestegjørende Kontorbetjente antagne af Postmestrene selv og staa saaledes i privat Tjenesteforhold til disse, hvoraf følger, at en Postmester maa vere ansvarlig for disse Betjentes Udførelse af Tjenesten, uden Hensyn til om han kan siges at have vist nogen Forsømmelse i Henseende til Tilsynet med dem, og det vilde derfor vere nødvendigt, for at Postmestren fuldstændig skulde kunne sikke sig mod det ham paahvilende Pengeansvar, at han maatte føre en meget indgaende Kontrol med den daglige Tjeneste i Kontoret, nemlig med alle Expeditioner ved Indleveringen og Expeditionen af Pengeforsendelser. En saadan Kontrol, der vilde forubsætte Postmesterens personlige Tilstedeværelse og Deltagelse i Expeditionen i hele Kontortiden, efter-